

[Axel Kristensen.]

er forkert, og enig om, hvad der er forkert, og enig om, at der skal foretages indgreb på de og de områder, så må de løsninger, regeringen er kommet med, også være rigtige. Det er nu ingen god bevisførelse.

Lige sådan er det med hensyn til problemet om de lavtlønnede. Man siger, at man er enig om, at de lavtlønnede skal have noget; Dansk Arbejdsgiverforening har anbefalet lavtlønssystem nogle gange, altså må det også være rigtigt, hvad regeringen foreslår. Det er det netop ikke. For det har de gange, man har anvendt det, vist sig, at det er det ikke.

Den højtærede statsminister siger, at der bliver ingen lønglidning. Forudsætningen var, at lønniveauet ikke skal stige, men om denne forudsætning stadig væk holder, det er ikke noget, De Samvirkende bestemmer, det er noget, Konjunkturerne bestemmer. Hvis der bliver blot nogenlunde rimelige konjunkturer, holder den ikke.

Den højtærede finansminister siger, at han har forhandlet med tjenestemændene, og forudsætningen var, at der ikke skete nævneværdige forandringer i de øvrige forhold, vi her behandler. Her har man igen fastslået, at forudsætningen var, at forslagene skulle gennemføres praktisk talt uændret.

Det forekommer mig imidlertid, at der er sagt for meget her i dag, og da ingen har afkræftet noget af det, jeg sagde i formiddags, og da ingen har kunnet sige noget, der kunne overbevise mig om noget andet, skal jeg blot nøjes med at henvise til det, jeg sagde i formiddags, som stadig står ved magt, og meddele, at mit parti vil stemme for den af det ærede medlem hr. Rimstad foreslåede dagsorden.

Henry Christensen: Jeg går ud fra, at det var en fejltagelse, når det ærede medlem hr. Hans Rasmussen beroligede det ærede medlem hr. Aksel Larsen med, at avancestoppet nu skulle være gældende foreløbig for 2 år. Det er noget, der har været diskuteret tidligere i dag, og meningen har jo fra regeringens side været en anden. For at der ikke skal opstå tvivl herom, beder jeg det ærede medlem bekræfte, at

det selvfølgelig var en fejltagelse, hvad det ærede medlem sagde herom.

Ellers skal jeg bare gøre et par bemærkninger til den højtærede statsminister. Statsministeren valgte jo den fremgangsmåde at afstå fra at gå ind i en drøftelse om en række af de særlige spørgsmål, der var rejst under debatten i dag, og beskæftigede sig især med problemet om, hvordan det nu skulle gå med spørgsmålet om fortsat samarbejde her i landet, og med spørgsmålet om, hvilken forhandlingsvilje der havde været vist i forbindelse med de konkrete forslag. Jeg forstår godt, at statsministeren beskæftigede sig med dette spørgsmål. Jeg forstår godt, at statsministeren føler en stærk trang til at forsøge at give nogle forklaringer på den behandlingsform, som statsministeren ved denne lejlighed har valgt. Der er ingen, der har bebrejdet statsministeren, at lovforslagene blev lagt frem for offentligheden og for tinget. Det; bebrejdelsen går på over for den højtærede statsminister, er, at statsministeren og hans regering har valgt en form, der betød, at der ingen virkelig realitetsforhandling kunne finde sted her i folketinget.

Det lyder flot, når den højtærede statsminister siger, at der har jo været et par ugers tid til forhandling. Det har der jo ikke været til, hvad vi kan kalde realitetsforhandling; til det har der kun været sidste torsdag, hvor man startede om morgenen kl. 9 og gjorde alt, hvad man kunne, for at indskrænke forhandlingerne så meget som overhovedet muligt, og hvor man var optaget af, at denne forhandling for alt i verden skulle slutte samme dag. Det er noget ganske andet end de 14 dage, statsministeren nævnte. Folketinget blev stillet i en situation, hvor regeringen ikke ønskede, at der om disse ting skulle komme en virkelig indgående drøftelse og behandling. Det er nødvendigt at sige det så stærkt og så skarpt, for at der ikke skal danne sig en misforståelse på grund af det, statsministeren nu sagde.

Statsministeren gik så ind på et andet område i denne forbindelse og ville ligesom finde årsagerne til, at det ikke var muligt at nå frem til realitetsdrøftelser og -forhandlinger. Det var ganske interessant at følge, hvad den højtærede statsminister